

Български Книжици.

ЧАСТЬ III.

1858. ДЕКЕМВРІЯ

КНИЖКА ВТОРА

ПРОСВѢТЕНІЕ и КНИЖНИНА

на

БЪЛГАРИ-ТИ.

Общій изгледъ (свършъкъ).

IV

Най-главный потикъ на народно-то просвѣтеніе е търговщина-та; тамъ дѣто тя цѣвти и просвѣтеніе-то върви напредъ. За то търговци побудени отъ народна любовь прѣдстояватъ та ся основава въ Цареградъ прѣзъ тазъ година періодическо списаніе подъ имя

Българскы Книжици, съ помысль да распръснувать
ри-ты отъ просвѣтеніе-то между Българскый нар
То едвамъ бѣше сторило девять мѣсяца, кога него
редакторъ ся принуди по причина на своя-та фам
да остави Цареградъ. По редакторова призовка п
сговора на почтено-то настоятелство върху тѣхъ Б
гарскы Книжици, въсприехме труда да улеснимъ и
ніе-то до свършеваніе-то на година-та имъ. Ав
да имаше доста ръкописны статіи, приготвени за
списаніе, нъ все трѣбаше още нѣкой да натъкми
тичко. Като поехме неж дѣлжностъ помыслихме
понакычимъ то списаніе, что-то да може да отгов
малко нѣчто за нужды-ты на единъ народъ, кой-то
качва да ся просвѣтява; за то оставихме дамаски
ты за въ църкви-ти, исторій-ти за въ училища-та, п
казки-ты за посѣдянки-ты: главна-та наша мысль
ше наука, занаятъ, търговія и селскый животъ; об
много ни е мило, че отгорѣ за три мѣсяца не можн
да го въздвигнемъ на такъвъ стѣпень, та остава в
на почтено-то настоятелство да нареди всичко ка
по прилича, кое-то върваме, че ще направи всякъ л
твъ за удобреніе-то на изданіе-то му.

Днесъ е намъ много драго, че можахме да исп
немъ наше-то обречваніе къмъ редактора на тѣхъ Б
гарскы Книжици, и желаніе-то на почтено-то имъ нас
ятелство, коіе-то желаніе ся надѣмъ да е было и
вси-ти Българе, като издаваме нынѣ двадесять и ч
въртый листакъ отъ тѣхъ. Да но будны-ты затичва
на вси-ти онизъ, что настояватъ върху тѣя книжи
постигнѣтъ помысль-тъ си!

24 Девемврія, 1858.
Цареградъ

И Богоровъ.

ПРОЛѢТЬ НАСЪНѢ.

Прѣзъ една отъ онызъ рѣдкы зимы, что прѣми-
нувать смѣхкомъ по нашы-ты страны, испратены съ
цвѣтя и слѣнце, отійшегъ бяхъ да ся разхождамъ въ
една валева задухна отъ студений вѣтеръ. Тамъ,
по трѣва-та още зеленка, бѣхъ ся разцвѣтѣлы кокычета
и симчець; прѣдъ мене двѣ хубавы елхы надвѣсвахъ
надъ глава ми тѣхны ты черъ-ирачны листіе. Трѣва-та
ми ся видѣ толкосъ мека, вѣтеръ-тъ толкосъ сладкѣ
и мѣсто-то толкосъ прѣлѣстително, что то посѣднѣхъ, и
той часъ незакъснѣ да ся прѣнесѣ отъ мой-ти съ-
нища.

Малко по малко като години-ты натоваревать тѣ-
хнѣ-тѣ тяжниши върху глава ни, става ни по-мѣчно
да ся отървемъ отъ втѣпленія-та, кой-то ны карать да
чювствуваме обстоятелства-та и вънкашны-ты прѣдмѣ-
ты, что ны забыкалять. Старець-тъ, всрѣдъ едно по-
мръзнало врѣмя и въ едно естество, что ще издѣхне,
не намира всякой день въ себе-си силѣ отъ довольно
противодѣйствіе, за да отмахне или да подслади мърда-
ніе-то на свои-ты жалны изобразенія, твърдѣ въ нагла-
сяніе съ собствено-то му умаленіе; той ся оставя по
нѣкогажъ на една скърбъ, коя-то причинява изравно о-
пова, что-то вижда и чювствува, и той е одвѣ поврѣ-
денъ отъ зима-та на година-та и отъ оназъ на живота му.

Такъвъ бѣ вървежъ-тъ на моя духъ кога закач-
вахъ разходжъ-тѣ си, и видѣ ся тя можаше да ся свѣр-
ше безъ да распръсне тѣжъ-тѣ ми ако слѣдцето не бя-

ше прекарало облаци-ты ако мой погледъ не бы
въспрѣлъ върху цѣвнали-ты цвѣтя прѣдъ мене, и
ко една чичюлига не бѣ испищала завчасъ нѣ съ о
ва църтене кога е близо до нѣкого, обаче съ оно
весело пѣяне кога тя ся издвига възбогъ.

Тогасъ, укхиянъ въ единъ топълъ въздухъ, раз
лянъ отъ пѣяне-то на обичливо-то птиче, и развесел
отъ гледка-та на цвѣтя та, повѣрвахъ, че възлаз
по рѣка-та на мои-ты дни, обиколенъ отъ тѣя вси
сѣбни милкуванія на естество-то. Едно весело съни
ишло съ пріятность ми прѣнесе въ утро-то на жи
та ми и на година-та; душа ми ся нагласи съ то в
мя отъ привземане, кое-то сполучихъ да го продъл
вамъ, че ни ся видѣ при завръщаніе-то ужъ да съмъ
приготвилъ нѣкое благополучіе; память-та ми отглаша
много врѣмя на пѣяне-то отъ чичюлига-та, и тая св
кавица отъ блазѣ быде както една жива и свѣтла за
коя-то, нѣколко дена още, освѣтлева оризонта на
ществованіе-то ми.

Е добръ! азъ съмъ увѣренъ, че всякой смърт
подложенъ на злополучіе може тѣй глѣда да свѣтатъ в
ху замислений му животенъ нѣтъ небеса по-благы,
намѣрваше между прилични-ти си нѣкой бѣлягъ отъ
бывка или отъ милость. Подъ влияніе-то на едно ми
пріемваніе, на едно драго засмываніе, отъ утѣшнѣ
думы, нѣмотный може да сѣнува веселы дни и да
бѣгне въ една пролѣть отслабната за него.

А! вы кои-то честь-та вы е натрупала съ благоволе
то си бѣдете за негово-то тъмно опрѣдѣленіе то ст
вительно слѣнце, кое-то ще стопли неговѣ-тѣ зимѣ
онызъ цвѣтя, кои-то ще развеселятъ погледа му, и утѣ
тельный ви гласъ ще стане за него онова, что-то б
за мене църтенія-та отъ радостлива-та чичюлига.

РАДИ ЗАЧЯЛО-ТО И МЪСТО-ТО

42

Глаголическы-ты слова.

Отз. П. Г. Шафарика.

ОТДѢЛЪ II.

(Видъ Час. III. Княже. № 23, страница 306).

Крепѣца, ala, пѣриць; кыр. крило. Въ Санк — Никлазер-
ский Евангелиевкодексъ ся прочита Маѳ. 23, 37. събира-
ѣтъ кокошь птица подъ крепинны, и Лук. 13, 34, ѣкоже
кокошь... свое пѣтнѣце подъ крепинны; кыр. подъ крилѣ. Кре-
пина есть, спорядъ моя умъ, отъ крена, кренати, тувеге,
срб. скренѹти, verige, заврыщамъ назадъ, на което ся
държить и кренати се, жикити (Добр. изв. об. 240) и
крестати, скрестати, и съ конто сжтъ наедно и носшы-ты
крат—, крат—. Тѣй крепинны какъ подвигатель, motores
Срб. съ тя кроат. крепѹт, ala.

Врижъ, сгѣхъ, *отавѣо*; Кыр. крѣстѣ. Въ пражкѣ-ти из-
води крижнѣмъ и въ истѣлжуванѣй псалтырь у С. Пе-
терсб. (в. XII) крижъ: двѣ-тѣ рѣчи домашно въ глг. кни-
гы. Что отечество на тоязъ видѣ есть Славянскѣй за-
падѣ, нещѣтъ нмѣнѣ никое доказателство повѣче. Въ
тоязъ видѣ ся нахожда още рѣчь-та у Кроати, Словене.

Боемци и Лѣси. Маджар. *keresut* у Маджате-ти ся в
ить да естъ донесено отъ Цареградъ и Българія, прѣ
Сиевенбюргенъ (948 — 1003). Отъ крижъ происхож
слав. скрижаль, *tabula*, Евр. 9, 4. Въ Даміановый Апо
толь 1324 л. боем. Кришалакы, *segmenta potogum*, и
Кроац. Венд. и Сърб. едно множество происходители
отгдѣто идеть голѣма-та старина на видъ крижъ. (Дос
изв. 166). Заради вида срв. и Кроат. калѣж, *calix*.

Милъ, *miserabilis, miseratione dignus, ἐλεητός*. У Фрейсинг
вы-ты запискы: тѣбѣ се мила тѣсрѣу и тѣх (грѣхѣв) се т
бе мила тѣсрѣу. Тѣй въ Еванг. по ветхы-ти рѣкп. Л
15, 20. мила ѣму бысть, *ἐσπλαγχνίστη, misericordia motus*
Марк. 8, 2. милъ ми ѣсть народъ съ, *σπλαγχνίζουαι ἐπὶ τὸν ὄχ*
misereos super turbam, гдѣто послѣ ся пріяли другы видове.
то помиласвати и милосръдсвати за което сърб. рѣкп. чяс
поставять ѹщедрити. По крайнскы мила до днесъ мила
тый разумъ какъ милостивъ. И по Кроат. мени га ми
doleo, misereor.

Минѣти, *ire, transire, ἔλκει, διαβιβάναι*; кыр. ити, прѣти
Както вѣрвамъ, у ветхы-ты первообразны тълкованія
Пентикостаря ся прочита Вторз. 11, 8. Крушед. на
ѹже (земли) бы минѣете прѣзъ Иорданъ, нынѣ прѣхса
Въ С. Николаз. Ев. Лук. 16, 26. Минѣти отсѹду къ в
небѣзмагаѹтъ, *διαβύναι, transire*. Още въ Остром. Ев. тѣй:
кжсно прѣйти. Днесъ употрѣбительно още у Кроати.

Миса, *ratina, ποροπάκι*; кыр. баядо. Въ рѣкп. отъ
видъ ся прочита Маѣ. 14, 8. 11. на мисѣ; *ἐπε πίνυμι, Л*
11, 39. стѣклаенице и мисы, *τίναχος*, вмѣсто на блѹдаѣ, блѹ
което имать вси-ти сѣщи кыр. рѣкп. Нынѣ рѣчь-та е
употрѣбительна само у Боемци, Моравци, Словацки Лѣ

Словен, мѣса значить mensa. Кратци наричатъ днесъ паницѣ тѣ зделѣ, отъ scutella: обаче испрвоумъ какъ?

Мыто, ргаеtiun, μιστος, rescunia, χρῆματα; кыр. мѣзда. Въ С. Никлаз. Ев. ся прочита нѣколко-пяти мыто вѣсто мѣзда. Сѣщетаѣи стоить въ нѣколко старо-Българскы Апостолы Дѣян. 24, 26. мыто, χρῆματα, rescunia, гдѣто други рѣкп. и Острог. Б. имѣть мѣзда. Извѣстна есть Стефанъ Душанова та законкнига: по мыту, δα χρῆματος. Въ подобенъ разумъ рѣчь-та есть употребителна у Словене и Кроатци.

Непрѣтель, inimicus, ἐχθρός; кыр. врагъ. Пс. 42, 2. глг. вгда стѣжаѣтъ ми непрѣтель, кыр. 1296 л. врагъ. Мыся повыше, че рѣчь непрѣтель, не ся намира въ сѣще кыр. рѣкп. напротивъ тя есть извѣстна на Словене и Кроати.

Непрѣзнь, malus, diabolus, πονηρός, διάβολος. Въ Евангелія и Посланія ся прочита у вси-ты глг. книги и въ най-ветхы-ти кыр. рѣкп. на мѣсто гр. πονηρός η διάβολος слав. непрѣзнь, отъ кое-то по-късно ся есть вѣвѣдо лѣкавы й, лѣкавыи, сатана и дѣволъ: н. п. Маѣ. 6, 13. глг. отъ непрѣзни, кыр. отголѣ и нынѣ отъ лѣкаваго, исто 13, 19. глг. приходитъ непрѣзнь, кыр. лѣкавыи, Дѣян. 5, 3. глг. непрѣзнь, кыр. сатана, исто 10, 38. отъ непрѣзни, кыр. отъ дѣвола, исто 13, 10. сыне непрѣзнии, кыр. сыне дѣволовъ. Чтото ся намира въ Фрейснговъ-ты запискы непрѣзнь, непрѣзнии, зато прѣслѣдвамъ паннонскы-ты Славяне.

Наврѣдѣ сѣтворити, гергоbare, ἀποδοκιμῆσαι. Прочитася въ Пс. 117, 22. и Маѣ. 21, 42. Марк. 12, 10. Лук. 20, 17. 1 Петр. 2, 7. глг. камень, ѿгоже (ниже) наврѣдѣ сѣтворише зидѣштен, λίθον, ὃν ἀποδοκίμασαν δι ἀποδοκούντες, lapidem, quem herogbaverunt dificantes. Маѣ. 21, 42. пише и Остромиръ

неврѣдѣ. После ся измѣни за неврѣдѣ сътворише въ крѣпк. неврѣдѣ; оше има и острог. Маѡ. 21, 42. и Маѡ. 12, 10. неврѣдѣ. Нампратъ ся и другы измѣненія. Има по-кѣсно-то видо-писаніе не въ рѣдѣ, и изясненіе-то non in ordine за неправы, отъ три основы: а) разумѣна рѣчь-та а б) видописаніе-то на най-ветхы-ты рѣчи неврѣдѣ сѣть съврѣшени; с) едно толковъ ясно изговѣчаніе, какъ не брѣдѣ, нещяхъ измѣнять. Както Восковъ приема, има едно нарѣчь. неразбранъ видъ, съенено видить ся съ корень вѣдѣ, werth, гот. wairths, ve würdig, отгдѣто есть Словен. и Кро. вѣденъ, вѣденостъ, сѣ вѣданъ и вѣданти, valere. Даклемъ изяснено за невредѣ неупотрѣбительнъ.

Обѣтъ, votum, вѣтъ; кыр. молитва. Пс. 21, 26. глг. свѣтъ мое господѣи вѣдѣтъ. Сѣще тѣй Пс. 64, 2. Най-свѣри-ти кыр. кодици прочитаъ все тѣй; по-кѣсни-ти има молитва. Обѣти, oblationes намирая въ Фрейсинговъ записки, свѣштати, promittere, въ Супрасл. кодексъ.

Отѣлѣкы, reliquie, каталѣкы, еукаталѣкы; кыр. остави. Пс. 16, 14. глг. оставише отѣлѣкы младенцеиъ своимъ, кыр. 12 л. отѣлѣкы. Пс. 75, 11 отѣлѣкы помышленій, кыр. 1296 л. отѣлѣкы, 1495 л. отѣлѣкы. рѣчь отѣлѣкы есть еднаква съ лѣтти atleecs, оставка, и съ литтавишка palais у второй отѣлѣкы. Достоинъ заблѣжително есть обаче, че тая рѣчь ся нашла въ лѣттишкый псалтырь на две мѣста: atleekami, а отѣлѣкы. Отъ лѣтт. литт. Корень лѣкъ, оставямъ назадъ, ставя много производны рѣчи. Срв. и лат. linquo, liqui и т. Петра, Petra, пѣтра; кыр. камень. Санктъ Никлазъ Ев. прочита Маѡ. 16, 18. на семь Петръ сѣзидѣ епі таути тѣ пѣтра, superhanc petram. Вѣрвамъ, что истинно прочитаніе да есть на сен петръ, и можетъ тѣй да е

гласиѣ первообразный вѣводъ. Подхвѣга, подхвѣга, uxor dimissa, ἀπολεσμένη; кыр. пущеница. Прочитася Мае. 19, 9. въ Остром. Ев. пствѣга, въ С. Никл. код. подхвѣга; въ Глаг. Клоц. обр. 132 пствѣга, въ старобоем. глосень подхвѣга. За Карантанство-то както и полагаго за паннонство-то на рѣчь-та показва челядо-то ния подхвѣж-никъ, что въведи единъ врачъ въ Граецъ 1833 л. Кон. Глаг. Клоц. XXXIII. с. 2. Тѣй ся намира и въ старый вѣводъ на пентжостаря, употребителна-та наиз, megceinagus, какъ челядно ния (Наи); въ Моравія!

Пентъ, vel. хѣв. Марк. 5, 28. глг. въ С. Никл. код. и Остром. Ев. прикосноу се пентъ рикъ йго, по-хвѣмо кыр. безъ пентъ. Въ С. Никл. код. Марк. 6, 31. и на бы на ксан пентъ къти, кыр. и не йти нмъ бѣ ксан. Сѣще тѣй въ С. Петерб. Грегора Націанскаго. Въ старобоем. ся на-хожда твърдѣ чясто за можетъ быть, и. п. тѣ того пентъ неминеш учинити.

Пепелъ, cinis spodos, кыр. пепелъ. Пс. 101, 10. глг. на де пепель бѣко хѣбъ къ, отъ сподови ѡтѣ, ἀποτὸν ἐσχυόν, quia cinerem tanquam panem manducabam. Сѣще тѣй Пс. 147, 16. Въ тоязъ видѣ ся намира рѣчь-та и въ С. Петерб. Грегора Націанскаго и Атан. псалтырь. Нынѣ у Венди, Кроати, и Сърби пепелъ, пепео, у Боемци, Моравци и Словаци пепел.

Прѣлѣждати, decipere, ἐξαπατᾶν; кыр. прѣлѣстити. Прочитася въ извода отъ единъ старъ глг. Проповѣдникъ: иже колиждо дѣболоки прѣлѣждаѣште се лѣжеѣ, quicumque diaboli se decipientes mendacio. Тая рѣчь, какъ прѣлѣдати, намирася и въ единъ старобоем. Псалтырь. отъ XIV в. Виттенбергъ, и доста производны. ся срѣщати отъ

нървообразна-та лѹдати, seducere, у старо н новоо
скый языкъ, н. п. прѣлудъ, phantasma, прѣлудствіе
Nacia и. т. н.

Прѣбрѣжѣ, пукнуваніе-то на зора-та, initium dilucalut. Марк. 1, 35, глг., въ С. Никлазерско и Кр
зерско Св. и ѿтро прѣбрѣжѣ сѣштѣ зѣло, кыр. н
нѣшти сѣшти зѣло, καὶ πρωτὶ ἑννοχον λαν, т. е. mane, multa
nocte, vulg et diluculo valde. Корень брѣжѣ есть тврѣв
пространенъ въ слав; още и Словене-ти го позна
Въ старобоем. есть забрѣженіе, diluculum, въ ново
Брѣск, розбрѣск и т. н.

Прѣсмрадити, contaminare, αρχ. ζειν. Една сѣща
рѣчь, кыр. пѣмрачити, открыти и т. н. Іер. 12, 10
Пентикостаря 1563 л. 35 об. пастырїе мнози про
дише винограде мон. Острог. отрыли сѣть, διέρττοιαν, de
sunt. Маѣ. 6, 16. глг. прѣсмраждаѹть во лика сѣда,
νιζοῦσιν vulg. exterminant, по-ясно deformant. Една слаба
на това значеніе ся намира още у Словацн прѣсмр
са, т. е. тѹлати се, скытамы ся бѣл.

Сѣдѣны дѣнь, dies extremi iobicii, прочита ся въ
Клѹц. обр. 491. Кырилицн употребляють за то стра
сѣдѣ. Изговоръ сѣдѣны дѣнь есть обыкновенъ отъ
венци, Боемци, (заедно Моравци и Словацн) и Лѣх.

Сѣѣгло, privatim, кхт' ѿѣн; кыр. осѣбъ. Прочита
С. Никлазер. Ев. Марк. 9, 2. бѣзведе ихъ на гѣрѹ въ
сѣѣгло ѣдинны, кыр. осѣбъ. Сравнявать съ това лѣх. с
сѣгеланы, что послѣдне-то значить на самотіа, самъ
н., и противостоятъ на огол, оголаны. Тукъ принадле
и боем. стиглы, старобоем. штѣглы, стѣглы, и руе.
голонъ. съ изгладваніе на шчегеланы и оголаны, сѣѣгло, по

вомъ сѣѣхъ, виждася да есть една **сложна**, както и близне-то лат. *singulus*.

Скааа, *lapis*. *λίθος*, *saxum*, *πέτρος*; кыр. **камень**. Тая рѣчь ся нахожда въ твърдѣ стари-ти глаг. изводи отъ Кроат. видѣ, н. п. скали се бише глаголати, отъ извода на една проповѣдь, отъ Лук. 19, 40. *lapides haec clamassent*, срѣщася само у Краинци, Боемци, Лаузитци и Лѣхи, не-извѣстна на други Слав.

Типъ, тепсти, *percutere*, *παίειν*; кыр. **бѣѣ**, бити. Въ глаг. Евангеліе въ нѣкои мѣста ся намира рѣчь-та **тепѣ**, гдѣ-то приема и Остромиръ, по-вѣсно кыр. ржкп. и изда-нія, измѣстевать ѣ съ бѣѣ: срв. Маѣ. 10, 17. 20, 19-27, 26. и т. н. Още ся нахожда и въ старій прѣводъ на Тріода и Пророци-ти, н. п. Быт. 41, 23. (класи) **ис-тепени вътромъ**. Придържася за то изговоръ **тепѣхъ** мет-лами въ карант. памятници и днешно-то употрѣбленіе на рѣчь-та у Краинци и Кроати.

Трохѣтъ, *pumilus*, *χεῖστόν*, кыр **мѣдница**. въ ржкп. отъ глаг. видѣ, сирѣчь въ С. Никлазерско и Крилозерско Ев., прочитася Лук. 12, 59: **послѣднѣ трѣхѣтъ** (послѣдніи трѣхѣтъ крил.), *ἐσχάτον λαπτόν*, *ultimum pumilum*, острог. **мѣдницѣ**. Троха за малко нѣчто, извѣстна есть на Слове-не-Кроати и др.; обаче Боемци употрѣблявать **трохѣтъ** *ragum*, *modicum*

Творити, сѣтворити, *facere*, *ποιεῖν*. Тая рѣчь въ тоязь чѣстенъ разумъ си остана рѣчи въ повече-то мѣста на библийскы-ти книги и кыр. ржкп. и изд; между това има и такава, гдѣ-то измѣстени съ дѣлати. дѣлати, или съ другъ нѣкой начинъ есть ис-върлена. Така Пс. 112, 9 глаг. **сбитати тѣхъ** (сбитати тѣхъ) (ви. **неплодъ**) въ дому, съ тѣхъ. кыр. 1296 л. **всѣаіаіаі** **неплодове**

и 1495. въселяіаіі непослѣу съ грѣшко-то. Пс. 52, 5.
 быи твореще безаконіе. кыр. 1296, 1495 л. дѣлаіу
 Въ Сетинерскый псалтырь 1495. л. стоить у во
 такыва фразы дѣлати. вм. творити, срв. Пс. 6, 9. 7,
 13, 4. 27, 3. 52, 5. 58, 3. 6. 91, 10. 93, 16. 11.
 Чловѣкъ сравнива отъ една страна употребленіе-то
 рѣчь творити въ Фрейсингерови-ти памятници,
 трѣбу творим, тебѣ се мна творіу, іеже іесам створиа
 чисту исповѣд створиа и т. н. отъ друга страна упо
 ление-то на истата рѣчь у днешны-ти Словене: сто
 правя, струвамъ бѣл., цѣно сторити, цѣнѣ-тѣ да с
 дѣлѣтъ. Зачто-то творити створити, въ тоякъ разумѣ
 обще владѣе въ испървомъ прѣведенны-ты книги, въ
 вангеліе-то, Апостола и псалтыря, то ся видѣти
 но доказателство-то за паннонство-то.

Вѣко, двои вѣцѣ, palredgae вѣрѣхъ, кыр. вѣжди. Пс. 13
 глг. вѣкома мениа, 1296 л. и кыр-така, на 1495. л.
 ждама. Словенскы века нынѣ клѣпка; боемъ и лѣхъ.
 кико, вѣке, клепачіе бѣл.

Вѣра іати credere вѣровати, кыр. вѣровати. Въ глг. п
 ници и въ кыр. рѣкп. глаголическый видѣ, тѣй и О
 мирѣ, стоить на много места вѣра іати, гдѣто
 по-кѣсно кыр. рѣкп. имѣтъ вѣровати. Ср. н. п. Мат
 32. С. Никл. код. и неіесте іему вѣрѣ, Острогъ и Бѣ
 и невѣровасте іему, Іо. 2, 21. вѣрѣ іаши книгамъ, О
 и бѣгрд. вѣробаша, Іо. 4. 48. неимате вѣрѣ іати, О
 Бѣлгр. вѣровати и т. н. Тѣй въ глг. Кюц. не
 вѣрѣ. Нынѣ въ Словенскый сложно въ една рѣчь
 іемем, бер-ѣти и бер-іамем, бер-іатити, вѣрвамъ бѣл.
 вмѣсто вѣроіаітьнѣ, слов. беріетен. Изговорѣ. вѣрѣ
 есть старо-русскый,

ВЪЗНАТИ **ВЪЗНАТИ**, inire, ἀρχεσθαι. кыр. **НАЧЫНА**. Една рѣчь твърда прѣсна-та изъ вси-ти глг. памятници, что ся измѣнява пай-много за ставаніе на бѣдѣще врѣмя. Отъ кыр. рѣкп. ся есть псвѣрлила яко рано, или прѣбѣрната на **НАЧЫНА**. Пс. 14, 1 глг. обитати бѣчнеть, κατοικήσει, habitabit. кыр. 1296, 1495 л. Острог. обитаѣтъ; Маѳ. 6, 24. глг. перодинги бѣчнеть, Острог. **НАЧЫНА** Рим. 6, 4. **ХОДИТИ** **ВЪЗНАТИ**, Апост. 1324 л. и острог. **НАЧЫНА**. Въ **НѢКОИ** Рагузанскы дипломы отъ XIII в. (1254 срв.) ся **НАМЫ**-**РА** въ посѣрбенъ видѣ нѣкъ: **ЛѢДИ** **КОИ** **ИМАМЪ** и **КОИ** **УЧНЪ** **ИМЕТИ**, на друго мѣсто ... **ИМАМ** **ИМЕТИ**.

ВЪЗЛЕПАТИ, **ВЪЗЛЕПАТИ**, salire аллестати кыр. **УСТѢКАТИ** и о. н. Въ глг. памятници за вода, что искача, извира: **Ю. 4, 14** глг. источникъ воды вѣсти пайштемъ въ животь **ВЪЗНАТИ** кыр. Острог. **ИСКАЧАЮЩАТА**. Причт. 18, 4. **ВОДА** **ВЪЗЛЕПАЕТЪ** **ακαρπια scaturit**, нынѣ **рѣка** **ИСКАЧАЮЩАТА**. Наумъ 3, 17. **ВЪЗЛЕПА**, ἐξ ὧτα, eesilit. нынѣ **ВОЗКОЧИ** пѣс. Пѣсн. 4, 15, **СЪВЪДЕНЬСЬ** **ВОДА** **ЖИВЪ** **ИСКАЧАЮЩАТА** отъ Ливана, φοιτῶντος, Острог. **ВЪЗКОЧИ** **ИСКАЧАЮЩАТА** **СІА**, нынѣ **ИСКАЧАЮЩАТА**. Отъ корень **СЛЪПНЪ**, отъ кой-то словен. и кроат. **СЛЪП**, aqua cadens, cata-gasta. и. п. Скрадинскы **СЛЪП**, **СЛЪПЦЕ**, **СЛЪПЪ**, **ГАРОГО**, **БО**-**ЕМ**. **СЛЪП** и **СЛЪП**. Дакленъ кѣмъ югъ и сѣверъ отъ Панонія чюдны оставки отъ една рѣчь, что ся не срѣща никѣдѣ!

ЗАКЛОПИТИ, claudere, ἀκλεισθαι кыр. **ЗАТВОРИТИ**. Лук. 3, 20. глг. споредъ С. Никл. кодекса: и **ЗАКЛОПИ** **ІОАННА** **ВЪ** **ТЪМНИ**-**ЦИ**, кыр. **ЗАТВОРИ** Ев. 4 25. **ІЕГДА** **ЗАКЛОПИ** **КЕ** **НЕБО** **ТРИ** **ЛѢ**-**ТА**, кыр. **ЗАКЛОПИ** **СЕ**. Днесъ кроатскы **ЗАКЛОПИТИ**, claudere **ЗАКЛОП**, claustrum, **ЗАКЛОПНИЦА**, раѣвга; словен. **ЗАКЛОПАТИ** **ЗА**-**КЛОПЧАТИ**, **ЗАКЛОП** и **ЗАКЛОПА** Геспер. още и у Фрейс.

ПАМЯТ. ВЪ ЖЕЛѢЗНѢХЪ ВЪЖИХЪ ВЪКЛЕПЕННѢХЪ ПОСЕЧУХЪ, ferreis cor-
vus victos invisent.

Жаль, sepulcrum *μνημεῖον*; кыр. гробъ. Въ Григоровъ
Ев. Мат. 8. 28. отъ жалѣи нѣхъсашта, кыр. у Острома
гробъ *ἐν τῶν μνημείων, vult de monumentis*, т. н. е sepulchris.
тая прѣветха рѣчь, отъ която коренны-ты ся нахо-
много въ Словен. и кроат. поставяя на едно словак.
моего, старо боем. жале, въ Маѳ. с.л., и старорус. жа-
tumults, другъ пашъ могла

Испрвоу имхъ помысль да изясня на подо-
начинъ и слѣд. глг. рѣчи; обаче трѣба да оставя
дѣло на други испытатели и да ся опрѣдѣля на
значенія и скасяванія.

Близъ, *offensus ab allanatus*. Пс. 94, 10. глг. близъ
роду сему, *vultq offensus fui generationi huic*, *πρὸς ὅλην τὴν γεν.* кыр. 12
Негодовахъ роду сему. Срв. близна, *cicatrix*, *ὄλκ*, боем.
жити, *offendere*.

Бѣхъви, *literae*, какъ *γραμματικὴ ἐπιστολή*. Два. 9, 2. Лук.
6. 2. Оес. 2, 2, 3, 14.

Чрѣво и жтребъ, оный *venter κοιλία* тойзъ *uterus*,
Пс. 70. 60 двата наедно.

Дина по Грыц. *πρὸς τὸν δαίμονα, ad quemdam*. кыр. онъ
Мат. 26. 18.

Еда когда, кыр. да не когда, еда како, еда не. *μή
ne forte*, н. п. Маѳ. 27, 64. Пс. 7. 3. еда когда похити-
кыр. да не когда похитить

Еша и Ёша, *utipam, ὅφτλον*. Пс. 118, 5. Псалт. А
въ С. Петерб., Псалт. 1296 л. въ Москва, кодъ
рѣчникъ отъ Ио. Екзарха и до у Калайдовича.

Исконн, *ab initio, ἐξ ἀρχῆς*. Забѣлѣжвають туку само слу-
но, чи изговарваніе исконн десни ся срѣща и у Фрей-
говъ-ты записки (Ш 64). Ио. 1, 1. ся държить здр

на иконѣ у глг. книги, кога кыр. чясто поставя началѣ или испрѣва.

Единородъ, иночадъ, unigenitus, *μονογενής* кыр. йединоро-
данъ. Оче глаг. Кюц., и вси-ты стары глг. книги. Въ
послѣднѣ-ты, сирѣчь въ читанія-та отъ Еклизіарха, на-
мира ся *υἱός*, *filius*, прѣведено чадъ, вм. сынъ.

Кленъ, *significans* *σημαίνειν*, кыр. знаменаніѣ. Глг. Св. Ни-
колаз. Ев. и т. н. 10. 12, 33. 18, 32. 21, 19.

Лонъ *vinus*, холъ надра, надра. Глг. Пс. и Ев.

Нераднѣ, нераднѣ, една многозначителна рѣчь, Ср. Маѣ
6, 24. 18, 10. 22, 5. Марк. 3, 38. и т. н.

Область, *imperium*, *ἐξουία* кыр. власть. Глг. Кюц., Праж,
изв. глг. Псалт. и др.

Отхнѣло, послѣднѣй стихъ. Праж. изв. и Струм. Апостъ
Прѣрѣкати, прѣрѣкати, *contradicere*, *ἀντιλέγειν* кыр. прѣ-
тнѣти С. Николаз. Ев. Маѣ. 16, 22. *ἐπιτίλαν*, *insperere*.

Прочъ въ прочіи *postridie*, *seguenti die* *ἐν τῇ ἑξῆς*, *τῇ ἑχομένη*
кыр. въ банжѣи. С. Никлаз. Ев. Лук. 7, 11. и бытъ
въ прочіи Схщ. 13, 33. подобаетъ ни дньсь и дтрѣ и въ прочи
ни С. Пет. Грег. в. Наз. прокоіе, *duae*, *sequuntur*.

Проникати ся, *divulgar* *διφυλάτται ἐξήχιστα*. кыр. прослѣти
сѣ. С. Никл. Ев. Маѣ. 28, 15.

Прхтъ, *rappus* *ράβδος* кыр. льнь С. Никл. Ев. Маѣ
12, 20.

Псанье, въписано, написано. Тойзъ прѣдложителенъ
видѣ, что ся срѣща въ глаг. Кюц. и въ нѣкои най-вет-
хы памятниці, исключительно есть свойственъ на Боемци
и Моравци.

Рачнѣти, *velle*, *βούλεσθαι* кыр. благоволити. Фрайсин.
памят., Глг. Кюц., много старо-кroat. память. и т. н.

Сать п **сати**, *inquit ēra*; кыр. рече. До нынѣ по
знание, наѣрена само въ четьре памятници: въ Ст.
Апост., въ Глаг. Клоц. въ Патерик. Мнанов. и въ
Супрасл. Евп. 8, 5. Апост. Струмбидъ во сать, и с
рини по образу.

Слазъ въ Криозерско Ев. клезъ Въ С. Никл.
lupus, vorax кыр. златица Маѳ. 22, 19.

Скриня, *arca, thesaurus*, кыр. ковчегъ. Даміановый Ап.
Евр. 9, 4. Отгдѣ-то.

Скриница, *thesaurium, γλωσσόκομος* кыр. раница у ост
у други ковчезьсь. С. Никл. Ев. Ио. 19, 6 13, 29. скр
цѣ имла.

Слаѣе, *melius, χρηστέρον* кыр. боле слаѣиши,
умши. Въ Глаг. Клоц. Асем. код. Острои. и С. Н.
Лук. 12, 7, 24 Ио. 4, 52. Срв. гот. *сѣмис*, *bonus*, *с*
bonitas, felicitas, лат. *salvus, salus*.

Свѣтзкъ книжны, *liber, tomus, βιβλίον, τόμος*; кыр. 12
главизна книжна.

Сзхаз, *cremum, torris, φρύγιον*; кыр. 1296 л. суп
Пс. глг. Пс. 101, 4.

Штитъ и оружїе. Глг. книги, имѣно Псалтыр
различявать штить, *scutum, ἀσπίς*, и оружїе, *arma, βλασ*
рилови-ти поставятъ новѣчето оружїе за штить.

Тагаіе, *тачѣе*, *deterius, ἐλασσο*; кыр. хуждѣшеіе А.
Крылос., С. Никлаз. и Шиматовасерско Ев. Г. 2, 10

Устатъ, *linguosus, γλωσσώδης*; кыр. 1296 л. їавычнѣ І.
Пс. 139, 12.

Устоіати, *potestatem duram exercere, dure imponere,*
καταξουσιάζειν; кыр. господытѣсвати. С. Никл. и І.
матов. Ев. Маѳ. 20, 25. Марк. 10, 42. Лук. 22, 25.

Господине Издателю

на

БЪЛГАРСКИ-ТЪ КНИЖИЦЫ

Предъ нѣколко мѣсяцы, съ най голѣмо удовѣлствіе
бѣхъ прочелъ въ 10-йтъ № отъ Българскы-тѣ Книжи-
цы за събудваніе-то на Кукушаны-тѣ и за ввежданіе-то
на Българскый-тъ языкъ въ цркви-тѣ и училища тѣх-
ны. Прѣзъ Ноемврѣя мѣсяцъ, во време-то на мое-то кж-
со пжтешествіе по Македонія, азъ считахъ за най при-
тентъ дѣлгъ да замина и въ Кукушъ, за да видѣхъ оправдавали
ся съобщенно-то извѣстіе, или е прѣувеличено. И така
азъ на 24-й Ноемврѣя заминахъ въ Кукушъ и ся за-
рѣхъ у извѣстный-тъ вече Родолубецъ Г. Нако Ста-
ишевъ, кой-то мя пріе съ вѣсторгъ. На 25-й день, Г.
Нако мя заведе въ цркви, гдѣ чорбаджи-тѣ мя посрѣ-
иняхъ съ глубоко съжаленіе, че нѣматъ още Българскы
нигы, за да празнуватъ Св. Екатерина, на 24-й за-
дно съ сички-тѣ други Българе. Но, ако и да немахъ
ички-тѣ потрѣбны Българскы книги, богослуженіе-то, о-
обено Божественна-та Литургія ся съвършаваше по-
и се на Българскы языкъ, чинно и съ голѣмо благого-
внѣ. Апостолъ и Евангеліе слушахъ на Българскый

языкъ изъ преводъ-тъ на О. Неофита. Въ църквѣ-то голѣмо впечатлѣніе ми стори това: като влѣзохъ въ Олтарь, — видѣхъ да служатъ двама Священники, кои-то единъ-тъ още немогашъ да ся научи да чете свободно по Български, като *престарѣлъ* чловѣкъ и въ ва по младый-тъ му шажнеше предъ престолъ-тъ, повтаряше. Това, като видѣхъ неможехъ да ся³ неспѣхъ и да непожаленъ почтенный-тъ старецъ. Изъ църквѣ-то азъ видѣхъ дрѣвнихъ чорбаджии-тъ изъ кѣщи въ кѣщи, влѣзехъ, кѣща-та ся пълнеше и не вмѣщаваше и азъ, кой-то азъ спровождавахъ, за да чуе що гласъ народность.

Въ нашия старина, стары-тъ чловѣцы съставляють нѣкакъ, като особенъ класъ. Въ нѣкои мѣста, извѣстно не ся съгласяють съсь мады-тъ, и за то мады-тъ ги наричатъ чловѣцы « отъ Иродово-то мѣсто ». Но азъ въ Кукушъ не срѣщяхъ ни единъ старъ чловѣкъ, кой-то да бѣде противенъ на нѣкое благое стремленіе. Мене и стары и мады еднакво въсхищаваша. Единъ изъ стары-тъ чловѣцы — Хаджи Тено, всегда съсь особенно въодушевленіе разсуждава за народность и ми предаде много свѣденія за злобленія-та на тамошны-тъ Владицы), произведе на мене особено впечатление съсь своѣ-тъ ревность, кѣтъ чко, що ся касае до народность.

Главенъ двигателъ на събудваніе-то, не само Кукушъ, но и въ много други Македонскы градове и селскы, какъ-то : въ Полянинъ, Воденъ, Струмица, въ Охридъ, ие достойный-тъ за уваженіе родолюбивый-тъ учитель въ Кукушъ — Г. Димитрій.

диновъ, чловѣкъ съсъ най благородны стремленя и съ
необыкновеннѣ дѣятельность, проведены-тѣ съ него де-
сять дена съ най честиты въ мой-тѣ животъ.

Имамъ честь още да зарадвамъ наши-тѣ родолюбцы
съсъ най пріятно извѣстіе, че не само предъ вратѣ-тѣ
Солунскы, но и въ самый-тѣ Солунъ наши-тѣ съотечес-
твенници ся събуждаты и мыслятъ вече за Българско
училище въ Солунъ. Между Българе-тѣ въ този градъ,
особенно ся отличава съсъ своѣ-тѣ ревность къмъ съ-
ко добро Г. Константинъ Динга. Богъ да му ъ на помощь!
За подробно описваніе, не ъ мѣсто тука, затова съоб-
щихъ само кратко извлеченіе изъ свои-тѣ запискы.

На трѣгваніе изъ Кукушъ—въ ѣдно тържествен-
но събраніе, доведенъ въ вѣсторгъ отъ родолюбивы-тѣ и
ревностны Кукушане, казахъ имъ речъ на доступно за
мене Македонско нарѣчіе, коѣ-то Вы моѣ да помѣстите
въ ваши-тѣ Книжици, за по голѣмо поощреніе; но да ъ
помѣстите безъ пропуцаніе, или измѣненіе.

В. Чолаковъ.

1858 Декемвріа 31 днь
Цариградъ.

Достопочтенны братья

КУКУШАНЕ!

Уще предъ триесетъ години бѣше се показала
ша книжнена зора; и колку тая отъ първо да бѣше
сила, малу помалу по ярка по свѣтлива излегваше на
ний тѣ горизонтъ, дурн наодзади свѣтна и на най
далены-тѣ наши братья, кои до сега слушаеше, а
знаеше; кои са викаха Българе, а незнаеха ни аз
отъ языкъ-тѣ си. Наши-тѣ братья во Българіѣ и
Ѳракіѣ отъдамна фатиха да се разбудветъ отъ глупо
тѣ сонъ отъ невѣжество-то, и сите сега единодушно
гжриветъ учене-то на народный языкъ, како най н
средство кунъ образование-то си. Сегдена се открыв
училища; отъ сегдена во секакви старны отъ обр
ваниж-тѣ Европѣ течеетъ млади люде да църпеетъ
благодатный-тѣ изворъ отъ наукѣ-тѣ се що е полез
развитіе-то отъ нашый-тѣ народъ. Сегдена ревность
учене-то се распространи; не можеше най послѣ д
се чуетъ гласъ и изъ отечество-то на наши-тѣ пр
тителн, Кирила и Меѳодія, и той гласъ се чу во
тѣ благородны души, и сите Българе со великѣ ду
нѣ радость се опулнѣх кунъ васъ; во васъ гледаетъ пр
дители-тѣ отъ народно-то во Македоніѣ развитие; на
надлежитъ фалба всенародна за ваше-то достопохв
разбудвейніе; и ако потомцы-тѣ нѣкога сакаетъ да
детъ ходъ-тѣ отъ народно-то во Македоніѣ раз
отъ васъ първо ке зачатсеть!

Я бѣхъ въ кога прочитахъ 10-тъ Мъ отъ Българскы-тъ книжицы; тамо прочитахъ, како овде се откри първый пѣтъ Българско училище, и како ревностно вые се зафатихте за народный-тъ нашъ языкъ; прочитахъ и сѣта ми душа се смути отъ корень и слъзы отъ радость протекоха низъ очи-тъ ми. Не думайте, оти на вѣкъ-овъ иматъ нешто по утѣшительно отъ народно-то нравственно образование. Това, се що баратъ челоѡческо-то достоинство, се даватъ на народъ-тъ; това ю отъ народъ-тъ свѣтъ, отъ кои можитъ да се узнаютъ, отъ народъ-тъ живеетъ, сѣществуетъ на вѣкъ-овъ; безъ образованіе-то се гиниме во глобока темнотѣ, како сенкы.

Знаете ли вые, достопочтенны Господары, що насъ, народъ отъ 6 милиона предъ нѣколко години не знаеха али сме на вѣкъ-овъ? кога пѣтешественицы-тъ велеха за Българе, велеха како за народъ, кой живялъ нѣкога, а сега го нематъ. Насъ до сега думаха погърчени. Но коя бѣше причина-та отъ това? коя бѣше друга, та не наше-то народно необразование? и отъ кѣде можеха да узнаетъ насъ! Пѣтешественицы-тъ не слушаха Българско училище, въ църкви-тъ слушаха Богослужение то на Греческый языкъ, надворъ по голѣмы-тъ люде слушаха по Греческы да зборветъ, и тые естественно думаха, що и мые сме Гърцы. Послѣ видите наше-то невѣжество кунъ каквы слѣпотии ни влечеше: Да се откажвие отъ народность-тъ си и да се крыеие подъ чужо име! Българе бѣдвеещемъ да се викаме Гърцы! Вистина, тые Господиновцы, кои се криетъ, или се криеха подъ Гърчко име, не знаеть каковъ славенъ нѣкога бѣше Българскый-тъ народъ. каква бѣше наша-ти Книжнина, и каквы учены

мѣжи имахме! не знаеть, оти отъ нашій-тъ языкъ се брѣзова снотъ Славенскій мѣръ! що нѣкога въ църкѣ нѣтъ ни звучеше народный-тъ нашъ языкъ, на кого сите прѣвославны единоплеменны чинеть богослуженіе-то сп! сега, сега каковъ страмъ на тые, кон се крѣнеть подъ чужо имѣ, кон отфѣрлетъ свой-тъ си языкъ! Нашій-тъ сѣробългарскій языкъ се честить отъ сите Славянскы племена, защо мые чеда-та да не узнаваме свой-тъ языкъ, а да прибѣгваме кунъ другой не нашъ языкъ?

Гърцы-тъ, наши комшіи, кон пристигнаха по рѣку отъ насъ да се мало развиеть, ни велеть «земите нашій-тъ языкъ.» Но се земать това, що чоекъ-тъ нема на нѣмъ а мые слава Богу имаме свой языкъ пребогаты, защо да прибегваме кунъ чужо-то, кога имаме свое? Вистина, нѣкога не се отказваѣмъ оти требить да се учиме и по Гречески, како и по Французскы и по Немскы. Но требить обрѣзати развитіе да бидить на народный языкъ; инаку невежество секога ке не завивять во темный-тъ си облакъ, и никога не ке можиме да излезиме отъ дворъ-тъ отъ муобразованіе-то, и ни здракъ (ахти) отъ вистинско муобразованіе не ке видиме. Оплетете подалеку и ке идите, сѣто челоувѣчество се стремить кунъ истинно муобразованіе, и за да стигнить това си отбирать най чистый-тъ и найрашный-тъ пѣтъ; защо мые да избяраме крѣпкъ дѣлъгъ и мѣченъ? кой отъ насъ за да се вратять да не изберить пѣтъ низъ бѣгата; тѣрнѣ и планины, да имать правъ, чистъ и рашенъ? (ми се чинить никой дѣлъгъ и мѣченъ). Кога ю така, защо сега мые да се развиваеме чуждъ языкъ, кога можиме по лесно на свой? Но нѣтъ отъ Гърцы-тъ можить да ни речить: «Вые сте Гърцы»

защо нѣкога бѣхте Гърцы, бъдете и сега Гърцы. како нѣколкузнанте нашій-гъ языкъ. » Но той що можить така да подуматъ, нека ми кажить, како можахъ да быдамъ Гъркъ, кога сумъ Българинъ? али кога бѣхмѣ Гърцы, та пакъ сега да быдимѣ? али ако знаемъ по Гърцкы, можахъ да се выкамъ Гъркъ? или кой знаеть по Французскы можить да се выкатъ Французинъ, или кой знаить по Арапскы да се выкатъ Арапи? правило совсемъ не право. За това и Гърцы-тѣ немаеть право даприсвояватъ насъ, ни да не учетъ да быдимѣ Гърцы, зашто това ю нѣщо невъможно.

И наши-тѣ Владыцы требить да сознаваеть потребж-тж отъ народно-то наше развитіе, и ко вистинскы Христовы намѣстницы да пасеть стада-та си со миръ и благословленіе. — Тые требить да поучаватъ насъ како по скоро можимѣ да се образуваме, и да ни помогветъ со що можегъ. Но за наше несчастіе се показаха нѣколку гласовы отъ тые разбоиницы противъ наше-то народно образование. Языкъ-тѣ нашъ, на кой сите Българе фалеть Господа, тые выкаеть варварскый, небогоугоденъ, гнусень!!! това оскорбляватъ секожъ человѣчскж душж, и ж пълнить со гнѣвъ и со изумленіе! Заръ не велить и священо-то писаніе « секи языкъ да хвалить Господа »,! Заръ Господъ гледать разницж мегю православны-тѣ, и кой го фалить на Гърцки языкъ нему повике помог-вить?.....

За това мые се надѣимѣ сега на Господа, кой сите народы еднакво благословляватъ, се надѣимѣ да не се повтореть таквы вистина нечеловѣчески постыпки отъ Владыцы-тѣ, зашто сега вече дойде време да си видимѣ

хесапъ-тъ со нихъ. Сега, слава Богу, никой вече не бои отъ нихъ-тъ ашигемы!

А вые, достопошени Кукушане, неслушаещеъ друго, освенъ благородно-то ваше стремление, ходайте той славный пѣть, по кой-то сте зафатиле; претеквейте се на учение-то со други-тъ ваши братья во Българіи и Оракиѣ! На отечество-то отъ Кирилъ и Меѳодіа гласдайте Охридъ—Славный-тъ градъ во нашъ-тъ исторіѣ; той се разбудвить, по него други, и сегдена зора-та осветнетъ. Охридъ сега узнавать свой-тъ си братъ Търновъ—узнавать свои-тъ братья во Българіи и Оракиѣ; пушати кунъ тые рѣще—за да се обратовать—во тѣ времена на днитъ отъ мудрый-тъ нашъ царь—Султанъ Абдулъ Меджидъ, кой заедно со други-тъ Европейскы държавы ни открывати новый пѣть отъ благосостояние-то; но кон требить мые сега да ходиме со исполински чекеры, за да стигниме други-тъ образованы народы, отъ комоу многу назадъ останахме. Со еденъ зборъ требить да фалиме Господа за наше-то отъ глобокъ сонъ разбудвеніе во времена, во кои се що ни съдѣйствуе на умствено-то развитие; требить да фалиме Господа що дѣлачекаме такви времена подъ мѣдро-то и благодѣтелно управление отъ могущій-тъ нашъ самодержецъ—Султанъ Абдулъ Меджидъ, кого Господъ да осипить со благодѣяніе и да обвѣртить со славѣ.

В. Чолаковъ.

1858 година Ноемвріа 30-я день

Кукушъ.

ПОМЯНИКЪ.

Райно Петовичъ, единъ отъ стары-ты учители, прѣбывавъ въ вѣчностъ 9 Декаврія, 1858 л. у Карлѣво. Покойникъ-тъ, роденъ въ послѣднѣ-тъ четвъртинѣ отъ замисленію-то столѣтіе у Жеравнѣ, отъ млади-ты си години, като по научилъ, при черковѣ-тъ, чтеніе по матерный си языкъ, заждѣнъ за ученіе-то. Нъ въ снѣва врѣмя изъ отечество-то ни гдѣ имаше училища и учители! Той съ всичкѣ-тъ си спрема шѣ луща си на дѣтъ пять въ Солоунъ, оттамъ въ Айвалъ и най сѣти въ Букурещъ, гдѣ-то тогава си славяхъ прочоти учители.

Съ много години трудѣ по койлекъ-тъ изучилъ Елинскѣ-тъ филологіѣ, коя-то въ онова врѣмя бѣше всичко-то ученіе и просвѣщеніе. Въ горящо-то си жажаніе ползува отечество-то си, той прѣзира излосны-ты прѣдложенія, за да остане въ Букурещъ да си пѣвещъ въ дѣнь черковѣ съ значителнѣ заплатѣ, гдѣ дохожда въ 1820 л. въ Котель, гдѣ-то Н. С. князь Стефанакъ; Во-

горди си погрыжилъ да ся уряди едно общо училище
изучение на млади-ты Българчета по майчинъ нѣмъ яз
и по еллинскый. Въ пятагодишно то си учителствова
у Котель покойникъ-тъ извади доста ученицы да разу
вать Еллинскый языкъ.

Изложенъ обаче на гоненіе по сплетны-ты на нѣ
си безобразенъ и завѣстливъ Гръцкый кауегерь изъ Ив
и отъ тогавашный Прѣславскый Епископъ, покойни
тъ ся оттеглилъ въ мѣсто рождение-то си Жеравнѣ и сл
мало врѣмя прѣминува като учитель въ Сливенъ, а п
днѣ годишъ призовава ся за учитель въ Карлово, гдѣ
и дойде въ 1828 л.

Въ двадесетогодишно-то си учителствованіе у К
лсео Гайно Поповичъ искара доста Еллинисты, кон-то
прѣснѣхъ по различни страны като учителя или трѣ
ци. Въ старинѣ тѣ си зацѣмаренъ отъ Карловцы, то
приууди да трѣси да учите'ствува въ Калюферъ, въ
потъ, докѣ най сѣтнѣ быде призванъ за учи
на Гръцкый языкъ въ сръдоточно-то у Пловдивъ
гарско училище, гдѣ-то въ разстояніе на година п
ловинѣ съ готовность отправлева труднѣ-тѣ на ст
ны-ты му учителскѣ службѣ. Богу было угодно да ся
бере, есенесъ у дома си та при домочадіе-то си д
плаги послѣдній си дѣтъ.

У память-тѣ на благородно-то потомство Райно
повичъ ще остае за всегда като единъ отъ най-п
виты-ты учителя, кон-то разсѣхъ сѣмя отъ просвѣ
изъ отечество-то ни. Въ онова врѣмя, кога всякой

таше за честь да знае пять шесть грѣцкы та съ това да
ся показва Гръкъ, и да прѣзира всѣко народно, Райно
Поповичъ, ако и съвършенъ Еллинистъ, погрыжи ся и
за народиѣ-тъ ип Книжнициѣ; той е издалъ *Христоматиѣ*,
или *Благодѣяніе*, *Тълкованіе* на *Божественый храмъ*
Служба Св. Харалампію (на Славянскый языкъ) и *Бисни*
Есоповы.

Вѣчна ти память, покойный Райно Поповичъ! легка ти
земя, коя покрыва мрътвенны-ты остаткы!

І. Г.

Въ Кукушъ, градъ съсъ 750 куку чисты болгарскы жители, има на четверть часа отъ градъ-тъ на высокѣ единъ ритъ, кой се глѣда отдалека отъ кѣде да не идеш отъ Селунъ ли отъ Кужухъ и Бѣлашица планины; на то ритъ има една ветха обитель Св. Георгій, коя быде развалина отъ давно миналы времена, въ година 1834 възобновила, како велеть надписи изсѣчени надъ церковны-тъ врата и прозорцы.

Первый отъ тые надписи говори за възобновленіе на храмъ-тъ, друга-та е позамѣчательна: «А Марта дѣво обрѣтохмѣ отдавна загубленный матерный нашъ языкъ.» На той день, како ми казваха въ Кукушъ, фанатикъ да пѣять въ църква-та по старославянскый ктмъ и описана-та радостъ на си-тъ женско (авреть исаръ) Черногорско (Каѣа-дагъ) окрѣжия.

Въвъ църква-та си-тъ иконы, си-тъ дѣрецы отъ стараніе на мѣстный-атъ владика Полианисъ съ покрыва со гърчки поучительны надписи. Ама кога фанатикъ азъ преглѣдамъ иконы со вниманіе, то на мнози отъ тѣхъ на отзадн -та имъ страна намѣрихъ азъ слѣдове отъ стара и по хубава живопись. Со стараніе, со осторожность измыхъ азъ многолѣтний-атъ прахъ, и, что увидѣхъ? единъ Святець на коло со огненны-тъ кони и надпись: АГІОС, ПРОРОКЪ ИЛІЯ.

Сѣтне намѣрихъ азъ и други-тъ замѣчательны старославянски древности за кои, ако изволятъ Българскы Книжници, ќе говорямъ подробно. Сѣга сакамъ да видѣмъ двѣ пѣсни, кои велеать за Кукушъ и негови селани села.

И до сѣга, на чаршія, сръщю дукьянъ-атъ на Г. Атанасъ

Кошувалия лежи единъ голътъ бѣлъ-камень. Сека жена, секо дѣте знаетъ, че той камень е гробъ на юнака Стамата: той се велитъ и до днесъ Стаматовъ-гробъ.

Требитъ да кажатъ че сжиъ одолженъ отъ тые пѣсни на Г. Нако Станищевъ единъ отъ старѣйшини градски и на Дим. Миладиновъ, доберъ и милъ-ми пріатель, учитель на Еленско Кукушко училище, кого-то Гърци много гонее: найголѣма му похвала е бранъ, вдигната срещу него вовъ Аѣниска Аѣнна въ единъ отъ первы-тъ листове на миналый Ноемврий мѣсяцъ.

Ледва не забравихъ да ви кажатъ, че Стаматова пѣсна се пѣетъ нахоро само двапѣтъ въ годинѣ: на Великъ-день и на Гюргіевъ-день

Кога молихме на Водници да запѣятъ тая пѣснѣ, ситѣ жены фатиха да се смѣятъ, защо е срамота да пѣеме съга великъ-денска пѣсня. Послѣ нѣколко отъ по стары-тъ жены зафатиха Стаматова-хоро. Много жалобный е гласъ на тая пѣсна; хоро-то идеть кротко. И на секіе два стихове жены викать едно протѣжно ю!....

На гласъ той се сбраха много люде. Жены не можеха да свършатъ пѣсня защо съкій со смѣхъ-атъ казувалъ: ева, честить великъ-день!

Единъ пѣтникъ.

Цариградъ
18 Января 1859.

БЪЛГАРСКИ НАРОДНИ ПЪСНИ

Ей Станатъ-младъ Станатъ!.

Гдѣ-ка ходи младъ Станатъ,

Гдѣ-ка ходи, свире, пѣе.

Свире, пѣе. Бога молѣ:

Варай Боже, миле Боже!

Камо дойде день добръ день

День добръ день, день ми Лазаръ

по день Лазаръ день Велигъ-день

по Велигъ-день день Гюргиев-день

Да казасамъ много гости

Отъ си села, отъ редомъ

Отъ сичка-та околѣ

Околѣ вардарѣ:

Да казасамъ поличане

Со нѣхия бѣли поличанки:

Да казасамъ Кукушане-

Кукушане си левене;

Янешене си юнацы,

Си коняри Маядагски

Да имъ-самъ деветъ фурмы

Деветъ фурмы сѣлъ-скъ сѣметъ;

Да з-колимъ деветъ юнды,

Не впрѣз-ни не ораны;

Дѣ-иско-нимъ девять бовы —

Девять бовы сѣло-ило,

Еденъ бова банъ-ракѣя; —

Дѣ-иско-нимъ по Кукушко

На Кукушко върхъ градище.

Да си збере, миле Боже,

Миле Боже—панагюръ-тъ.

Да си сбѣха мило Боже,
 Мило Боже, панагюръ-ахъ.
 Да си сбѣха, мило Боже,
 Мило Боже да си ядѣтъ —
 Да си ядатъ да си пѣтъ. —
 Си-тъ ядатъ си-тъ пѣтъ,
 Младъ Стаматъ нито яде,
 Нито яде нито пѣе,
 Тукъ се шѣга нѣтъ панагюръ,
 Нѣтъ панагюръ. мило Боже:
 Юнакъ бърка да се боре —
 Юнакъ не се наймува
 Юнакъ не се отбързува
 Да се боре съ младъ Стаматъ.
 Се наймува мило Боже
 Мило Боже побратимъ-ахъ
 побратимъ-ахъ младъ Стоянъ
 — Младый Стоянъ Аб реніе.
 Се наймува, самъ се отбери;
 — Се провикна, рѣцъ плесна
 Да фатиха, мило Боже,
 Мило Боже да се боратъ
 Отъ пладена до ужина.
 Три пѣтъ отъ градище слѣзаха,
 Три пѣтъ горѣ се катиха,
 Четвертый пѣтъ на пазаръ слѣзоха —
 Пакъ фатиха да се борятъ:
 на падигатъ ни арписатъ
 Нито борба арписуватъ.
 Туга веле младый Стоянъ:
 „Обрѣтихъ младый Стаматъ
 Аа да се арписаме!
 Туга веле младый Стаматъ,

— Побратиме младый Стояне
 Я си борьба не оставяиъ. —
 Мощно му се напоти, миле Боже;
 На Стояниъ му жалъ падна;
 Мощно му се зажалило:
 Та го дигна та го удри
 Отъ земля-та миле Боже!
 Девяиъ стажни го закопа
 Во земля-та, миле Боже.

Кад' го видѣ Стаматова стара майка,
 Та му веле и говоре:
 • Нель ти велеѣ миле сыне
 Нель ти веляѣ ции' се бори
 Только глѣдай добры гости.
 Тугай рѣе младъ Стамать:
 • В р'и нае, стара майко,
 Арно гости да ми глѣдашь:
 Нека ядатъ, нека пиятъ, —
 Ястѣ имамъ за яденѣе
 Вино имамъ за пѣнѣе. —
 Только рѣе младый Стамать,
 Только рѣе-миле Боже:
 И на Бога, миле Боже
 Душа одае, миле Боже.

3.

Стадо пасе чобанъ Яно
На Кукушко върхъ градище.
Тамъ гдѣ-къ пасе сиво стадо
На Кукушко върхъ градище
Си залеза сиво стадо.
Тежка дремка го нападна.
Тежка дремка на очн-тъ,
Тежка тѣга на сърце-то;
Та полегна чобанъ-Яно,
Та полегна, та позаспа.
И на сонѣ му с дошелъ
Църнь калугерь, старъ игуменъ,
И му велѣ и говоре:
• Стани, стани чобанъ Яно!
Да потѣришъ*) сиво стадо.
Да го носишъ въ градъ Солуня.
Да го дадешъ на касаны,
Да си земешъ дръбны аспры.
Дръбны аспры и двояцы;
Та да дойдешъ въ село Кукушъ,
Та зафанишъ да направишъ,
Мала църква, малъ манастиръ,
Малъ манастиръ-Святий Георгій
На Кукушко върхъ градище. •
Чобанъ Яно се разбуди
Се прекръсти спротивъ слънца
И потеря сиво стадо.
Го отнесе въ градъ Солуня,
Го продаде на касаны,
Та си зеде дръбны аспры,
Дръбны аспры и двояцы;
Та си дойде въ село Кукушъ,
Та зафати да си прави,
Мала църква-малъ манастиръ,
Малъ манастиръ-Святий Георгій,
На Кукушко върхъ градище.

* За той сборъ нимаъ да кажемъ такво: на единъ часъ разстояние отъ Кукушъ има
на единъ отъ ритове, близу С. Янешево мѣсто, що ся вика и до сега: Бойково тѣрло.

СТИХОТВОРЕНИЕ

ГЪРКЪ и БЪЛГАРИНЪ

Гъркъ

Българине простъ чоече
Що тукъ стоишь не се гърчишь?
Немашъ очи да не видишь
Колку славны се сториѣме?
Погърчисе ако сакашь
да се славейшь и ты ко насъ.

Българинъ

А Гъркиму старъ чоекъ
Какъ ти текна тые зборои
Да ми велишь да ми кажвишь?
Я бѣѣ славенъ и прехваленъ,
И пакъ сега сумъ Бугаринъ
Ако сакатъ Богъ милустивъ
Ке си быдамъ пакъ прехваленъ

Гъркъ

Болгарине не разбервишь,
Я ти велямъ да се учишь
Гърцкѣ книгѣ префаленѣ
Фукидида, Еврипида
Иродота и Пиндара..
Какъ ке чинишь ты безъ книгѣ?
Твоѣѣ книгѣ ти си немашъ
Да се сторишь ученъ чоекъ.
Сакай сега да се фалишь
Со нашы-тъ ученици;
Ако можишь разбериме,
Научи се гърцкѣ книгѣ
Да быдиме сите Гърцы.

Болгаринъ— Да се учамъ Гърцкѣ книгѣ!...

Кой се тые що мы каза,
Тукидида, Еврипида
Иродота и Пиндара,
Тые не се отъ наши-тъ
Ни дедо ми ни предедо;
Яска тые не познаемъ.
Ако речишъ ты за книгѣ
Имаѣ книгѣ, пакъ ке имамъ;
Ела Гърку ты никога
Да не чекашъ да се гърча.

Гъркъ
Я ты даамъ арнѣ укѣ
Защ' ти сакамъ твоо добро.
Пакъ ти велѣть погърчисе;
Ако искашъ ти се моламъ.
Туку сѣде погърчисе.

Болгаринъ. Немай Гърку додевай ми;
Пакъ ти рековъ, пакъ ти велѣмъ
Разберисе не ся гърча
Ако сакашъ Бугарисе

Миладиновъ.

ВСЕМОГЪ ЖИЦЕСТВО.

(Подразсианіе)

Завчясь Ты можешь мя направи прахъ —
И пакъ завчясь изъ прахъ мя въскрыпавашъ!
Стѣщавешъ духа, пѣлишь и душижъ съ страхъ
И пакъ изново ѡжъ развеселявашъ!

Ты кытишь съ цвѣте жялно-то лѣгло,
Разливашъ аромать изъ кадила златы,
И въ уморенѣ главѣ отъ тегло.
Насѣяъ Ты блестяшь и мечты крылаты.

Развѣвашъ слѣзы съ духаніе любовь
Тѣпишь ужалены, клѣты неволны;
Въ бѣдѣ, загубѣ, помощникъ готовъ,
Ты вливашъ силѣ, лѣкъ у срьдца болны:

Единажъ насѣяъ надѣ буйнѣ бѣхъ рѣкѣ!
(Кой да даде мѣнь срьдце: » не страхуй! »)
Паднѣхъ — и съ выкъ хванѣхъ Тя за рѣкѣ ...
Извлѣче мя и рѣче ми: » свѣтувай.

І. Г.

СЪВРЕМЕННА ЛѢТОПИСЬ

Сърбска-та народна скупщина ся събира въ Бѣлградъ прѣзъ празника на Св. Андрея, и разгласява оставяніе-то на княза **А-**лександра, който забѣгва въ турско-то градище.

Едно настоятелство отива въ Букурещъ да покани испрѣв- ный князь Милоша пакъ за въ Сърбія, и друго трѣгва за Царе- градъ да обади на Высока-та Порта, чото жѣлае сърбскый на- родъ. Между това става въ Бѣлградъ приврѣменно управленіе.

Г. Гладстонъ разгласява формално у Вѣна, че Англія нѣма помисль да остави нѣколко отъ седемь-тѣхъ острови на гръцко- то управленіе.

Размиряваніе-то на умове-ти въ Іонійскы острови докарва безпокойствіе въ Лондра. Извѣстиятъ отъ Корфу, че Малтезка- та флота е поставена на произволеніе-то на лордъ Іюнга, за да потѣпчи вътрѣшни-ты размѣтванія и всяко чуждо нападаніе.

Ингелизкы-ты прѣселенія на Сѣверна Америка ся съединя- вать подъ едно главно управленіе, което ще бѣде обвѣрено на едного княза отъ царска-та ингелизка фамилія съ титла Вице- краль.

Голѣмы приготовки ставать у Французскы-ты арсеналы за- ради войншко-то испращаніе противъ Мадагаскаръ.

Лордъ Канингъ ся опрѣделява за Индійскый вице-краль.

Французскій вѣстникъ обнародва заповѣдь отъ Императора, който поставя, по предложеніе на князь Наполеона, единъ съветникъ на Алжиръ и на прѣселенія-та, да се подновява прѣзъ годъ. Длъжность-та на тоя съветникъ е да испытва за вси-ты работы, полезны за Алжиръ и за прѣселенія-та, споредъ които министр-тъ трѣба да се допытва отъ него. Начальники-ти отъ служба-та на министръ въ Алжиръ и прѣселенія-та щатъ влизать тамъ и да се намѣсватъ въ тѣхъ работы, безъ да имать разсудителейъ гласа. Князь Наполеонъ е оставилъ за него-си прѣдсѣдательство-то на съветникъ.

Ради Италія, споредъ англизкій вѣстникъ, Франца трѣба да се съедини съ Австрія, за да отмахнать злополучія-та отъ лоше управленіе въ слабш-ты и расклатены държавы; това ще доведе до сръдство да се заздрави всеобщый миръ на Европа и е по-утишенъ прѣдѣлъ на Австрія.

Въ Австрія, вѣстници-ти ся заягаты много ради състояніе то на двѣ-тъ крайдунавскы Съединены Княжества, и ила да се за извънредны мѣрки ради здравнина, что мысли управленіе-то пріеме по прѣдѣли-ти на Галиція, докачени до Молдавія.

Піеомонтезкы-ти вѣстници ся пълнаты съ описаніе на свѣтъ то пріеманіе въ Туринъ направено на великаго княза Константина.

КНИЖЕВЕНЪ ДНЕВНИКЪ.

9) *Крѣпка Всеобща Исторія отъ Смарагдова, прѣведена отъ І. Груева. Царій отъ Галата. Въ книгопечатни-тъ на Д. Цанкова и Б. Миркова. 1858. (in 80 обр. 209.)*

Днесъ става въ едвалъ понижѣла-та Бѣлг. книжнина е голѣмо и отистина прѣголемо прѣобразованіе: Българи-ти до нѣтъ мѣхъ и читяхъ отъ лѣво на дѣсно, посемъ сега закачватъ про-

вно-то, отъ дѣско на лѣво. Тѣй за да забѣдежи нѣкой рѣчь вода, трѣба да пише *даво*, и послѣ да прочите обыкновеннѣ-тъ думѣ вода; вмѣсто рѣчь *маче* писано е чега и т. н. (гл. Цвѣтана 5 об. 1858.) По таково правило цѣль Българскый народъ ся промѣнява имя и два града: единъ всрѣдъ Българія и другъ въ Македонскы-ты крайща започяувать да ся наричатъ нѣ Търново, а—Тръново, и всичко това ся случва въ стайчка-та на единъ новъ списатель, безъ да знае нѣкой зачто. Незнаемъ вѣке да ли и жителіе-ти на тѣхъ градове щжтъ ся нарежтъ Тръновци.

Тія вървежи всякой може да виде въ горѣзабѣжена-та книга, въ която е написано, че списатель-тъ ѿ употребилъ *воленъ прѣводъ*, т. е. всичко направилъ по своя добра воля, което можаше му ся прости, ако тя бѣше нанечатана само за своя душа, а нѣ за *млады ученици по Българскы училища*, както казва.

Много ни е мило, че нѣмаме при насъ первообразника да сравнимъ и двѣ-тъ книги, за да ся увѣримъ на той воленъ прѣводъ. При всичко това като поразровихме малко листа-та на нея книга, огрѣделяваме ся нинѣ да забѣдежимъ само нѣком прости съгледванія.

Въ 202-й обр. казва: *тій повернѣли на прѣстола фамиліѣ-тъ нѣ бурбонѣ-ты*, *вм. тии повернѣли на прѣстола бурбонскѣ-тъ фамиліѣ*, зачто първо-то кога чюе Българинъ ще разумѣе, че фамилія-та е была върната на бурбони-ты.

Въ 115-й: *Софіѣ прѣвзяли*, *вм. привзяли*.

Въ 83-й: *папа-та*, *вм. папа*. Сжщ. обр. *всичкы западны Христіаны*, *вм. всички-ты западны Христіане*.

Въ 35-й: *всичкы срѣдства*, *вм. всяко срѣдство*.

Въ 11-й: *Срѣдиземно-то море*, *вм. Срѣдиземно море*; сжщ. обр. *сзградилъ*, *вм. сззидалъ*.

Въ 10-й: *Изъ цѣль Ханаанскѣ-тъ земѣ, ви. изъ цѣль Ханаанскѣ земѣ.*

Ные оставяме на страна доказателства-та за горѣречены-тъ поправянія, зачто ся надѣемъ, че пѣргавый прѣводитель и конто о вѣщъ на Българскый языкъ да гы познавать, а то конто грѣшн може да сж ся вгарады отъ нѣкое несѣгядваніе.

Българскы-ти учителіе кога жезаѣжтъ да издадѣтъ нѣко книгѣ за училища, струвани ся, че трѣба като ѣж прѣведѣтъ прѣдавать поѣ двѣ години на свои-ти ученици, послѣ, ако е възможно, да ся допытать и отъ другъ нѣкой учитель, тогасъ и ѣж напечатать, и нека бѣдѣтъ увѣрени, съ тоя начинъ щѣтъ по тигнать помысль-тъ си отъ всяка страна. Тѣѣ си види да е нѣ правилъ и издатель-тъ на *извода отъ физика*, и пакъ не е можялъ да ся отърве отъ подобны помамы.

ИЗВѢСТІЕ.

На 1856. година часть отъ Цариградскы-тъ Българе между които имаме честь да ся числяваме и мы, на-мыслихъ чи ако ся събыре едно количество пары и ся захфана съ доходъ-тъ му да ся издава едно періодичес-ко списаніе коетода распространява полезны знанія меж-ду нашія народъ и да заслужи за исправленіе на языка ны, іюще и другы книги, постѣпенно споредъ срѣдства-та, нужны за училища-та ны, было бы добро нѣчто, было бы една крачка кѣмъ просвѣщеніе-то.

Таѣхъ имъ мысль удобриха и другы-ты въ Цариградѣтъ достопочтенны Българе и слѣдовательно ся рѣши и въ дѣйствиѣ да ся положи послѣ като всякій споредъ сила-та и произволеніе-то си прижесе по едно количество па-ры за прьвоначаленъ капиталъ на предпріятіе-то. Тѣхъ ся захфана и ся основа Българска-та Книжнина а за нейны настоятели имаме честь да ся опрѣделимъ мы долоподписанны. —

Лѣснота-та съ коѣ-то дойде дѣло-то до тоѣ знакъ и изеднаждѣ распродажба-та на Мѣсяцословъ-тъ за 1857 година (прьва-та книга на Българ. Книжнина) между на-ши-тъ единородци даде ны силна надежда какъ ново-съставленна-та тая Българ. Книжнина скоро ще ся у-крѣпи и усили, и слѣдовательно почне да излива ползы-ты

си, и отъ истина призоваваніе-то на други-ты ны по
вѣнъ единородци въ да помогнать за реченно-то нуждно
усилваніе на предпріятіе-то намѣри отзвъ пристоинный
Отъ всѣхъ съотечественници-тѣ ны ся явихъ добролю-
бивы и ревнители на просвѣщеніе-то, а особыто оныя на
градица-та *Казанлъкъ* и *Заара* както ся гледа у при-
ходъ-тѣ на *Книжнина-та*. Къмъ тѣхъ и нѣхны-ти настоя-
тельства *Книжнина-та* длѣжные всѣка признателность
уплаквающе ся за хладнокровіе-тона други-тѣ градо-
ве отъ които имаше правдина-та да ся надѣва за много
по голѣма помощъ, отдавающа това имъ назадъ оставаніе
на криво-то предположеніе което нѣкои си полагаха
чи ужъ цѣль-та на *Книжнина-та* не была чиста каква-то
ся бѣ обнародувала, и на безпорядочность-та въ ко-
то по злосчастію слѣдователно по различни важны причины
препадна *Книжнина-та*

Нѣмаме намѣреніе да изложимъ различни-ты спѣяны
и препятствія които посрѣщна *Книжнина-та* преди да по-
чне да издава *Българскы-ты Книжицы*, зашто това е непо-
лезно като тѣ, слава любителю на просвѣщеніе-то ны *Цар-*
скому правительству, юще на время ся надвиха и отъ *Януарія*
прошлаго года почнаха да излизать • *Българскы-ты*
Книжицы •

Ако тѣ не излизаха въ послѣдно-то врѣмя ре-
довно и временно, това происхождаше, при други
спѣяны, и отъ слабо-то здравіе на тогичныятъ имъ
главный редакторъ дълбокоученый Г-на *Димитрія Му-*
тьева, по което и ся принуди най послѣ противъ щѣніе-
то си да остави уреджаніе-то на *Книжицы-ты*, натоваривъ
другый ученъ познатый-тѣ *Г. Ив. А. Богоровъ* да
испълне число-то на *24 Книжици*. — Исто така и настоя-

телство-то ако не изпълнило реченны-ты си обѣщанія, за което и все е имало една причина и ако не съотвѣствува съ трудовы-ты си на желанія-та нѣкого или многыхъ отъ съотечественници-тѣ ны, тѣи молимъ да го прощаватъ като размислятъ зашто всяко начало е мѣчно и слѣдователно недостаточно. —

Днесъ по принужденіе което ны надлага уставъ-тъ на Книжнина-та, описваючи приходъ-тъ и разноски-ты и състояніе-то ѝ, отбѣгваме отъ да ся простираме въ тълкуваніе, зашто всѣкому е лѣсно изеднаждъ да вникне въ състояніе-то ѝ. Ограничаваме ся само да помолимъ всички-ты наши единородцы да ся не показувать занаяпредъ все тѣй какво-то до сега хладнокровны и по врѣмянно да си плащатъ спомоществованіе-то за *Книжници-тѣ* понѣ, имѣючи предъ видъ че нихно-то печатаніе и распращаніе ставатъ съ голѣми разноски ⁽¹⁾, и че всѣко народно дѣло неможе ся обдържа и прѣуспѣва, освѣнь ако пакъ народно ся помага и подкрѣпява. —

По същый-атъ уставъ отеглюваючи ся днесъ отъ настоятелство-то на *Българскы-ты Книжници* извѣстывае наши-тѣ единородцы че за напредъ ся избраха и опрѣделиха за настоятели Г. Г. Димчо Х. Тулевъ и Д. Бояджовъ къмъ които само и трѣбова да ся относя всякой отъ сега за какво да е относительно за *Българската Книжнина* или за *Българскыты Книжници*. — А за главній сочинитель на *Българскыты Книжници* счастливи

(¹) Споредъ тая причина ся рѣши да се употрѣблява и майката, дхвата стане достаточна.

считаме можящи да предизвѣстимъ че за на предъ ще бж-
ге Г. Гавріилъ Кръстовичъ познатиятъ веке на читатели-
тѣ имъ, тойзи ученый и отличній нашъ съотечественникъ
въспріевъ на сѣбе таа длѣжность по умоленія-та на
тукашны-ты почтены Българи само и само за да не при-
станѣтъ *Бълмарскы-ты Книжници* отъ лишеніе достойнаго
сочинителя, макаръ и привременно, съвсѣмъ что отъ дру-
гѣ странѣ е занятъ съ по высокы длѣжности налага-
емы му отъ почтены-тѣ правителственны мѣстополо-
женія които толкова пристойино обдѣржа. —

Подъ единъ ученъ и дѣтеленъ редакторъ, какъвъ-то Г.
Кръстовичъ нѣма съмнѣніе че Български-тѣ Книжници и по
интересны за насъ Българиты, работы ще съдържавать за
напредъ и по редовно ще излазатъ, спорядъ нѣкои же мѣрки
кои то ся взѣхъ увѣрены сме че и ново-то настоятелство въ
кругъ-тъ на длѣжностытъ си ще съовѣтствува на надѣж-
ды-тѣ тукашнаго Българскаго общества. Неостава же
друго сега освѣнь и единородцитѣ ны по родолюбиво да
съотвѣтствуютъ на нужды-тѣ и на желанія-та народ-
наго тогова полезнаго предпріятія, комуто мы молиству-
вающи добъръ успѣхъ подписуваме ся за послѣденъ
пѣть.

Цариградъ 1858 Дѣкемврія 31

Настоятели на Бълг. Книжнина

К. Мариновичъ

К. К. Славчевичъ

ПРИХОДЪ

на

БЪЛГАРСКАТА КНИЖНИНА

Отъ 1 Юлія 1856 до 31 Декем. 1858.

	грош.	пари
7 Лица, кои-то сѣ дали по много отъ 10 лири	20,700	
46 „ „ „ „ по 10 лири	46,000	
22 „ „ „ „ по 5 лири	11,000	
212 „ „ „ „ по 1 лира	25,959	20
Отъ лихва — — — — —	4,735	20
» разлика монедна — — — — —	14,189	20
» принмачитѣ на Бъл. Книжици събрани	14,875	
» Мѣсецословъ тѣ за 1857 събрани — —	4,870	
сичко.	142,329	20

РАСХОДЪ

на

БЪЛГАРСКАТА КНИЖНИНА

Отъ 1 Юлія 1856 до 31 Декември 1858

	грош.	пар.
За Мѣсецословъ-тъ отъ 1857 — — — — —	5,535	
» 1000 тѣла отъ Бъл. Книжици, Редакторътъ имъ и испращаніе-то имъ. — — — — —	102,863	15
» 500 тѣла отъ Чичова-та Томова Колиба	880	
сичко	109,278	15

Като навалимъ расходътъ отъ приходътъ оставатъ 38176 гр. 5 пар

СЪСТОЯНИЕ-ТО
на
БЪЛГАРСКАТА КНИЖНИЦА
На 31 Декем. 1858.

	грошов
1. Остатъкъ отъ приходътъ — — — —	38,176
2. Има да се събиратъ за Мѣсец. отъ 1857 —	5,975
3. 3000 тѣла отъ книга-та: <i>Краткое Сказаніе за Св. Димитра Басарбовски</i> , подарена отъ Арх. Натанаила Стояновича да се продаде за Бъл. Книж. по 2 гр.	6,000
4. Печалба-та отъ Книга-та: <i>Благоправіе</i> , подарена на Бъл. Кн. отъ Д. Добровича и Георг. Василева	2,200
5. Има да се събиратъ отъ пріимачи-тѣ на Бъл. Книжици за 774 тѣла по една лира едно-то тѣло, отъ кои-то, като се извадятъ вече събрани-тѣ 14,875 гр. и 54 тѣла, кои-то се даватъ безъ плата на лица-та дѣто сж дали 10 или повече лири, и половина-та отъ 21 тѣло, кои-то се даватъ на лицата дѣто сж дали по 5 лири (Тука трѣбува да се извадятъ и по едно бѣл. межд. отъ онѣзи книжици дѣто се пріематъ отъ лица-та дѣто сж дали по 1 лира, нѣ защото-то не сж проводихъ имената имъ отъ вѣнъ и не се знаятъ, за това оставятъ неопредѣлени)	56,075
6. Има непродадени още 226 тѣла отъ Бл. Кн.	22,600
сичко	131,026

Освѣнъ показаната сума, Бъл. Книж. има и Чичевата Том. Колиба 500 тѣла несвършени, и разницата на лиритѣ отъ несобраниѣ лири на Книжицитѣ.

БИБЛИОТЕКАТА

на

БЪЛГАРСКАТА КНИЖНИНА.

92 Тѣла разни книги на разни язици, подарени отъ **Димит-
рія Мутѣва.**

10 тѣла разни книги подарени отъ **Вука Ст. Караджича.**

2 тѣла отъ **Всеоб. Исторія** подарени отъ **І. Груева.**

1 тѣло отъ **Сърбски Памятници** подарено отъ **А. Михайлова.**

5 тѣла отъ **Гласника**, който се замѣнява съсъ **Книжицитѣ.**

Загребачкій Листъ, който се замѣнява съсъ **Книжицитѣ.**

Невентъ, който се замѣнява съсъ **Книжицитѣ.**

ИМЕНАТА

На лицата, които сж пожертвовали на Бъл. Книжнина
редъ споредъ врѣмето въ които сж зели частъ.

ВЪ ЦАРИГРАДЪ

К. Мариновичъ	гр.	500
К. В. Славчевичъ	»	500
Сим. С. Златовъ	»	500
Георг. Василевъ	»	500
Петар. Николаевичъ	»	500
Стеф. Д. Бояджовъ	»	500
Хр. П. Тъпчилеша	»	2000
Ник. П. Тъпчилеша	»	2000
Дим. Ив. Гешооглу	»	2000
Х. Н. Х. Д. Минчооглу	»	2000
Братія Г. Комсіеви	»	1000
Михайлъ Х. Панаіотовъ	»	1000
Хр. С. АриAUDOVъ	»	1000
Бр. Ив. Золотовичъ	»	1500
Дим. Н. Бракаловъ	»	1000
Димитъръ Добровичъ	»	1000
Иванчо Х. Минчовичъ и друзы	»	1000
Теод. Бръкаловъ и друзы	»	1000
Рылскія Манастирь лир. Турс.	10 гр.	1000
Г. С. Чалжолу	10 л. т.	» 1000
Хр. Х. Д. Мавридовъ	10 л. т.	» 1000
Георги В. Шоповъ	10 л. т.	» 1000
Киру Х. Поповъ	»	500
Хр. Л. Хамамджіевъ	»	500
Панаг. Д. Павловъ	»	500
Иванъ Стефчовъ	»	500
Хр. Д. Караминковъ	»	500
		гр. 26000

Ив. П. Ласковъ	гр.	500
Генку Г. Хаджаровъ	„	500
Георги Груевъ	„	500
Братія Маркови и		
Д. Бошнаковъ 5. Л. Т. }	„	500
И. и А. Х. Димитрови	5 л. т. гр.	500
Панаіютаки Втрополець	5 л. т. „	500
Бр. Георгиевичъ	5 л. т. „	500
Салчо Г. Чомаковъ	„	500
Петаръ Г. Киселевъ	„	400
Стан. Н. Брадиновъ	„	120
Еячо Маноловъ	„	250
Ив. Б. Баларовъ	„	250
Беззоолу Оанезъ	„	100
А. Г. Симовъ	„	100
Илія Бенчовъ	„	100
Тинчо П. Котленецъ	„	100
М. Пашовъ	„	100
Харалам. Лефтеровъ	„	100
Х. П. Х. Матеевъ и сыновете		
му Киру и Ивачу	„	200
Ст. Жековъ	„	100
С. Г. Мечкаровъ	„	100
Геньо Маньовъ	„	100
Х. Конс. Теоторовъ Рѣхов.		100
Димит. Пасхалиовъ	„	100
Добри Стойновъ	„	100
Ив. Х. Г. Котленецъ	„	100
Д. Х. Нисторовъ 1 л. т.	„	100
Симу Г. Симовъ	„	100
гр.		32720

ВЪ КАЗАНІИ

Столякъ Груйолу	гр.	1000
К. Х. Койчоолу	„	1000
Теод. С. Маньолу	„	1000

Кжичо К. Кутьолу	гр.	1000
Теодоръ Митьолу	„	1000
Тошо Чорбаджи отъ Маглишъ	„	1000
Калняикъ Игуменъ на Маглиш- скійа манастирь	„	1000
Г-жа Стоянъ Груелувица	„	100
„ Константина Х. Койова	„	100
„ Теодор. Манловица	„	100
„ Теодор. Митьоолуянца	„	100
„ Дончовица Папазова	„	100
„ Кжичовица Кутева	„	100
„ Марійка Бояджова	„	100
„ Марійка Маньолува	„	100
„ Анастасія Дончева	„	100
Костаки Ивановъ	„	100
Николай Стоянчовъ	„	100
Хр. Коевъ Сапунджѣ	„	100
Митю Стойчевъ	„	100
Руси Стояновъ	„	100
Минчу Бонюевъ	„	100
Нейко Петковъ	„	100
Иванчо Сапунджіевъ	„	100
Попъ Димитръ кжѣ	„	100
Теню Ивановъ	„	100
Иванчо Тенюевъ	„	100
Ниделчо Христовъ	„	100
Милю Ганюевъ	„	100
Киро Христовъ	„	100
Х. Констан. Дочувъ	„	100
Сынъ му Аядовъ	„	100
Христу Раюевъ	„	100
Велчу Иванувъ	„	100
Петку Тона	„	100
Иванъ Колюевъ привѣж	„	100
Х. Иванъ	„	100
Христу Кулинъ Коевъ	„	100
Дончу Попъ Митюевъ	„	100
Сынъ му Димитаръ	„	100
Станю Ивановъ	„	100

Канчо Бенювъ	гр.	100
Ганчо Петковъ	"	100
Мирчо Х. Василевъ	"	100
Анастасъ Ивановъ	"	100
Димитаръ Нейковъ	"	100
Тоню Панковъ	"	100
Сынъ му Петку	"	100
Юфчо Димитровъ	"	100
Сынъ му Димитаръ	"	100
Иванчо Ведевъ	"	100
Теньо Славовъ	"	100
Мирчо Дочовъ	"	100
Славъ Митювъ	"	100
Митю Радювъ	"	100
Иванчо Бояджи Пенчевъ	"	100
Пенчо Х. Колевъ	"	100
Бончо бояджи Пенчовъ	"	100
Димитаръ Петковъ	"	100
Христо Ивановъ	"	100
Христо Пашалиевъ	"	100
Митю Н. Поповъ	"	100
Койчо Пенювъ	"	100
Иванъ Петковъ	"	100
Христу Ивановъ	"	100
Станчо Пейовъ	"	100
Петку Вълковъ	"	100
Минчо Мирковъ	"	100
Христу Х. Петровъ	"	100
Станчо Петковъ	"	100
Генко Павлевъ	"	100
Иванъ Коювъ	"	100
Бончо Васильевъ	"	100
Минчо Коювъ	"	100
Марко Маньовъ	"	100
Христо Добровъ	"	100
Христо Богоя	"	100
Петаръ Булашъ	"	100
Ценю Марчовъ	"	100

Нашо Вѣлевъ	гр. 100
Митко Коевъ	„ 100
Герги Китовъ	„ 100
Русси Молковъ	„ 100
Петаръ Д. Топузъ	„ 100
Тотьо Паназовъ	„ 100
Русо П. Митовъ	„ 100
Хр. Стайковъ	„ 100
Иванъ Кутьолу	„ 100
Иванъ Клатна	„ 100
Иванчо Христовъ	„ 100
Станчо Филиповъ	„ 100
Иванъ Д. Х. Койчовъ	„ 100
Меладия Гуньолу	„ 100
Несторъ Добровъ	„ 100
Колю Христовъ	„ 100
Гешо овчаръ	„ 100
Иванъ Друмъ	„ 100
Ради Чавдаръ	„ 100
Станчо Малодия	„ 100
Атанасъ Станковъ	„ 100
Христо Ивановъ	„ 100
Економъ Х. П. Андонъ	„ 100
Тотьо Калайджи	„ 100
Иванчо Теодоровъ	„ 100
Добри Маникъ	„ 100
Стойно Четалъ	„ 100
Иванчо Пенчовъ	„ 100
Димитаръ Драгановъ	„ 100
Попъ Ставры	„ 100
Х. Иванчо Петковъ	„ 100
Вѣлчо Миращи	„ 100
Никола Маджаръ	„ 100
Станчо Груевъ	„ 100
Стайно Тамахкаръ	„ 100
Иванчо Качачъ	„ 100

Иванъ Петковъ	гр.	100
Христо Неделчовъ	"	100
Коста Петковъ	"	100
Жельо Гайтанджи	"	100
Вельо Цоневъ	"	100
Стойно Коевъ	"	100
Теодоръ П. Учителъ	"	100
Добри Ганчевъ	"	100
Генчо Добревъ	"	100
Енчо Т. Яаджи	"	100
Димитаръ Ивановъ	"	100
Петко Демиръ сапунджи	"	100
Христо Ивановъ	"	100
Еню Славовъ	"	100
Желю Славовъ	"	100
Димитаръ Христовъ	"	100
Койчо Ивановъ	"	100
Кольо Ст. Касапъ	"	100
Илия Зл. Касапъ	"	100
Иванъ Тр. Кацаръ	"	100
Теодоръ Коювъ яаджи	"	100
Генчо Коевъ яаджи	"	100
Вжлю . .	"	100
Петко Бошовъ	"	100
Стеф. Бошовъ	"	100
Лазаръ Стамбовъ	"	100
гр.		20,400

ВЪ РУСЧУКЪ

Братя Х. Петковы л. Тур.	10 гр.	1000
Стеф. Игнациевъ	"	1000
		2000

ВЪ ВІЕНА

А. Михайловъ	2 л. т.	гр.	200
Теод. Милашовъ	1 л. т.	"	100
Хр. Петровъ	1 "	"	100
Коста Атапасовъ	2 "	"	200

Хр. Генюглу	1 л. т.	гр.	100
Иванъ Теодоровъ	1 „	„	100
Х. Д. Х. Пенчовъ	1 „	„	100
Йорд. Василевъ	1 „	„	100
Иванъ Денкоглу	100 карбов.	„	2500
гр.			3500

ВЪ ГАБРОВО

Станчо Х. Арнаудовъ	40 л. т.	гр.	1000
Христо Дюстабана	40 „	„	1000
Христо Х. Ив. Манафъ	10 „	„	1000
Андрей Д. Хесепчиевъ	10 „	„	1000
гр.			4000

ВЪ СВИЩОВЪ

Никол. Хр. Поповъ	10 л. т.	гр.	1000
Иванъ Б. Поповъ	40 „	„	1000
Братія Н. Каракашеви	10 „	„	1000
Ив. Д. Станчооглу	10 „	„	1000
Димитаръ Начевичъ	40 „	„	1000
Алеко Х. Костантиновъ	10 „	„	1000
Ставри П. Дамяновъ	40 „	„	1000
Ламби Костовъ	10 „	„	1000
Братія Кабакчиеви	40 „	„	1000
гр.			9000

ВЪ ЕСКИ ЗАРА

Вълчо Х. Станатовъ	гр.	1050
Х. Савва г. Стоевъ	„	1050
Ст. Тодоровъ	„	1050
Тачо Николовъ	„	1050
А. Х. Стояничовъ и др.	„	1050
Д. Х. Пенчовъ и др.	„	1050
Х. Андонъ Х. Митовъ	„	1050
Зафиръ Христовъ	„	1200
Василъ Емѣяджи	„	700
Манолъ Ивановъ и др.	„	1050
Каоста П. Таракчиевъ	„	122

Анастасъ П. Херли	гр.	242
Генчо Нифтиновъ	"	120
Стоянъ Банчевъ	"	120
Кросто Кюмренъ	"	120
Попъ Ив. Петковъ	"	120
Василъ г. Поповъ	"	120
Георги Лечовъ	"	120
Петко Т. Сахатчи	"	120
Засиръ Тенювъ	"	120
Петко Трифоновъ	"	120
Раш. П. Костантиновъ	"	120
Иванчо Безасъ	"	120
Х. Пантели отъ Шуменъ	"	120
Братія Х. Илиевъ	"	240
Брат. Б. Гюджювъ	"	240
Атанасъ Г. саханджи	"	210
Теодоръ К. Бакалъ	"	120
Начо Г. Поповъ	"	120
Хр. С. Каличкооду	"	120
Х. Д. Х. Генювъ	"	120
Петку Радоувъ	"	120
Косю г. Миткооду	"	240
Ст. Минчевъ	"	120
Иванъ С. Салабашъ	"	100
Ст. Н. Салабашъ	"	100
Георги Н. Салабашъ	"	100
Мин. Мирчовъ	"	100
Вълчо Минчовъ	"	100
Леонидъ	"	100
Отецъ Митрофанъ	"	100
Ст. Патаровъ	"	100
Монч. Енювъ	"	155
Георги Стайковъ	"	100
Захарія Стайковъ	"	100
Х. Д. Х. Т.	"	100
Ив. Х. Димитровъ	"	100
Димо Егчевъ	"	100
Г. Димовъ	"	100

Минчо Гергивъ	гр.	100
Ст. Минчовъ	—	100 ¹ / ₄
П. Х. Маринъ	—	122
М. Мартиъ	—	100
Н. А. Дукоглу	—	100
Славъ П. Гранчаровъ	—	498
Ив. Х. П. Сайд.	—	122
М. Х. Генчовъ	—	122
Киру Х. Ивановъ	—	122
Георги Д. Ахил.	—	1000
		гр. 17695 ¹ / ₂

ВЪ ТЪРНОВО

Пандели Х. Г. Кисимовъ,	10 Л. Т.	гр.	1000
Епис. Дое. Г. Іаріонъ	10 Л. Т.	»	1000
Ив. Гешоглу	5 „ „	»	500
Никола И. В. златаровъ	5 „ „	»	500
Димит. Х. Ничовъ	10 „ „	»	1000
			гр. 4000

ВЪ ОДЕССА

Д. С. С. Алексѣй Николаевичъ Ба-			
хметіевъ Р. С.	300	гр.	7200
Н. Мирон. Тошковъ	„ „ 250	»	3000
Д. Ф. Ниделковъ	„ „ 6	»	144
			гр. 10344

сичко 103,659

~~Всѣ~~ Отъ сумата 103,659 ¹/₂ само слѣдующіе су-
ли не са внесени:

Отъ Свещовъ	— — —	гр.	9000
„ разни мѣста	— — —	»	1500
			10,500

Българскитѣ Книжници се раздаватъ.

У ЦАРИГРАДЪ.

Балъ-Капанъ.

Братія Комисіеви.
Станчо Брадиновъ.
Иванъ пеовъ Ласковъ.
Иванъ Стефчевъ
Г. Р. Хаджаровъ
Д. Х. Несторовъ
К. В. Славчевичъ
Гавріилъ Кръстьовичъ
Цвѣтко Н. Узунъ
Г. С. Чалоглу
С. В. Сватовски.
Тодоръ Бръкаловъ
Иванчо Николовъ
С. Симовъ
А. Симовъ
К. Райковъ
Христо Груевъ
Христо Х. Стояновъ
Киро Георгиевичъ
Антонъ Кантаровъ
К. Маряновичъ
Х. Н. Х. Д. Минчоглу
Петъръ Николаевичъ
Киро Поповъ
Божилъ Ювовъ
Стефанъ Боджовъ
Симеонъ Златовъ

Иліа Н. Бенчевъ
Христо Караминковъ
Георги Груевъ
Драганъ Матеевъ
Иванчо Х. Минчовъ
Хр. Хамамжіоглу
П. Д. Павлевъ
Никола Василевъ
Д. Бръкаловъ
Х. Мина Пашевъ
Хр. Арнаудовъ
Хр. Дюсъ-Табанъ
М. Х. Панаіотовъ
М. Райковичъ
М. Х. Ивановъ
К. и Ив. Х. Петрови
Хр. Пашаловъ
Георги Василевъ
Хр. Мавридовъ
Анг. Х. Дим.
Стоянъ Ив. Жековъ

Фенеръ.

Негово Преосвященство, Г. Иларіонъ Макаріополски 11 тѣла.
Негово Высокопреподобіе Г. Партеній Арх. — — 20 тѣла.
Негово Преподобіе Г. Иларіонъ

Галата.

Негово Преподобіе Г. Пансій.

Г. Петропiевичъ Б. тѣла

„ Хр. Тѣпчилещовъ.

„ Д. Гешоглу

„ Д. Добровичъ.

„ Моравеновъ

„ Иванъ Найденовъ

„ Петъръ п. Величковъ

„ Иванъ М. Миновъ

Татавля.

Г. Никола Тѣпчилещовъ.

„ Золотовичъ

„ Стефанъ Иліевъ

„ Севастиди

Пера.

Г. Тошковъ

„ Александръ Ексархъ

„ Петко Бончовъ

„ Славчо Василевъ

„ Димитъръ Чопариновъ

„ Андонъ Кюстендиль

„ Кръстьо Червенъ

„

„ Николай Ил. Кочевъ.

Г. Теню Бозвели

„ Иванчо Бозвели

„ Петко Маринъ

„ Христо Дупчина

„ Драганъ Манджука

Бебекъ

Г. Ев. Боре

„ Морсъ

„ Д. Костантиновъ

„ Величко Семеоновъ

„ Грую Ст. Груевъ

„ Д. Хесапчиевъ

„ Хр. Бояджіевъ

„ Николай Поповъ.

Бояджии Кюю.

Г. Панаіютаки.

Халки

Негово Высокопреподобіе

Г. Антимъ Архимандритъ.

„ Струмски

Атина.

Г. М. В. Шоповъ

Книжницитъ се испращатъ въ слѣдующи-тъ мѣста още;

	тѣла
Въ Пловдивъ до Г. Доктора Ст. Чомакова.	100
„ Ески-Заара до Г. А. Х. Стоянчова.	30
„ Казанлъкъ до Г. Ст. Груюоглу	30
„ Калоферъ до Г. Д. Х. Тулевъ	35
„ Сливенъ до Г. Данчева	16
„ Габрово до Г. Ст. Арнаудова	8

	тъла.
Въ Търновъ до Г. Х. П. Кисимова	11
„ Свищовъ до Г. А. Н. Каракашеви	25
„ Русчукъ до Г. Бр. Х. Петкови	22
„ Шуменъ до Г. Т. Х. Бойчова	15
„ Тулча до Г. Д. Карловски	16
„ Самоковъ до Г. Бр. Х. Гюрова	20
„ Софія до Г. Дим. Трайкова	10
„ Дупница до Г. Дим. Янакиѣви	5
„ Букурещъ до Г. Хр. георгіева	100
„ Гюргевъ до Г. М. Авраамовича	10
„ Ибраила до Г. М. Поповича	20
„ Галацъ до Г. Евл. георгіева	33
„ Віена до Г. Ат. Михайлова	10
„ Варна до Г. Бр. георгіеви	10
„ Силистра до Г. Радя Теодорова	2
„ Видинъ до Г. Севас. Ганзовенова	2
„ Исмаилъ до Г. Г. В. Шопова	30
„ нашъ до Г. Арх. Натанаила Стояновича	10
„ Едирне до Г. Неша Чорбаджи	5
„ Хаскюю до Г. Христодула	15
„ Разградъ до Г. Никола Икономова	4
„ Одеса до Г. Ст. Тошковича	50

Сума-та 14,875. кол-то се показва да е събрана отъ спомощество-
ватели-тъ на Бъл. Книжници, е дадена само отъ петъ мѣста: Цариградъ, Кж-
занлъкъ, Русчукъ, Търново и Ибраила. Отъ сички-тъ други горепоказани
мѣста нити една пара не е проведена за Книжници-тъ.